

Marijan F. Kranjc, generalmajor v pokoju

**IVAN BORŠTNER, PRAPORŠČAK JLA
– NAPAČNI SLOVENSKI »NARODNI JUNAK«
ali
KDO ŽE 25 LET ZAVAJA SLOVENSKO JAVNOST?**

Po izidu knjige JBTZ Igorja Omerze se na mojem spletišču VOJAŠTVO – MILITARY vrstijo poizvedbe o Ivana Borštnerju, praporščaku (zastavniku) JLA, ki je bil zmikavt »vojaškega dokumenta« in po procesu JBTZ medijsko proglašen za nekakšnega narodnega junaka! Sicer ga še nihče ni javno primerjal z generalom Maistrom ali nadporočnikom Malgajem, vendar se zavajanje javnosti nadaljuje.

Ne bom ponavljal kaj sem vse napisal o Borštnerjevi vojaški karieri in zakaj je bil premeščen v Slovenijo, dodam naj samo podatek, da pred tem bil 1965 kot podčastnik sprejet v Vojaško akademijo v Beogradu, vendar je bil po letu dni odpuščen zaradi slabih ocen, ker ni mogel spremljati začetni (gimnazijski) program šolanja!

Dne 8. julija 1995 je bil v Delu – Sobotni prilogi v rubriki PRIJELI SMO objavljen moj članek pod naslovom *Kdo že sedem let zavaja slovensko javnost?*

Objavljam dobesedni prepis tega članka, ki se nanaša na Borštnerja in njegovo »analizo« vojaškega dokumenta.

Glasi pa takole:

»In ko sem tako listal po izposojeni knjigi *Sedem let pozneje*, sem zastal trikrat! Prvič, ko se je bivšemu praporščaku JLA in šifrantu Ivanu Borštnerju zapisalo, da je "...zgodovina neusmiljena sodnica in nekega dne pride vse na dan!" Pa še res je! Drugič sem zastal na 46. strani, ko ponovi, da je vojaški dokument "dostavil" Mladini, nato pa še Novi reviji (prava sraka!), češ, da so "predstavljali veliko nevarnost za slovenski narod."

In zdaj sledi pravi šok! Že na naslednji (47.) strani zapiše, da mora "vsaj delno pojasniti" kako je proučeval vojaški dokument in ugotavljal stopnjo njegove nevarnosti, pa na kraju svoje globokoumne miselne analize našteje pet elementov, ki so se mu zdeli nevarni!

Nisem mogel verjeti očem! Zato elemente dobesedno navajam (ker bralci Dela – Sobotne priloge niso imeli priložnosti prebrati vsaj delčka te "analize" v nadaljevanki *Sedem let pozneje*):

1. "...premestitev tankov, oklopne čete v Ljubljano, v najkrajšem možnem času."
2. "V Mariboru in Postojni so načrtovali ustanovitev dveh večjih enot vojaške policije," iz katerih bi "verjetno formirali še dva" vojaško-preiskovalna zapora.
3. "Z območij ob državni meji naj bi v najkrajšem času premestili vse signalne naprave," in našteje pozneje Ljubljano, Maribor, Postojno in Kranj.
4. "Načrtovali so hitro usposabljanje potrebnih ljudi" in potem tudi "njihovo namestitev okoli vseh najbolj pomembnih vojašnic v notranjosti dežele."
5. "Pri poveljstvu armadnega območja so takoj ustanovili dežurne skupine", ki so prek Sdv in milice zbirale razne podatke in jih pošiljali v Beograd.

In kot se spodobi za vsako analizo, na podlagi naštetih elementov (in tudi predvidene reorganizacije JLA) sledi na 48. strani "kratek povzetek":

- *JLA se resno pripravlja na povečano represijo!*
- *Za represijo so potrebne tankovske enote, pa tudi posebne enote vojaške policije!!*
- *Potrebne so tudi tehnično - signalne in varovalne naprave!!!*

Sledi še **generalni sklep**: "...zdelo se mi je, da je to začetek načrtovane povečane represije, ki naj prepreči nacionalno samostojnost in samoodločanje slovenskega naroda!"

Res sem doživel šok! Preprosto nisem mogel verjeti, da je vse to napisal naš umni praporščak! Nazadnje sklenem: vojaškega dokumenta ni natančno prebral, pozabil je priloženo kopijo dokumenta in bil prepričan, da noben butec ne bo šel preverjat njegovih besed o nevarnosti za slovenski narod! Je sicer še tretja razlaga, a je ne bom omenjal!

Da bralci Dela ne bi samo zaradi primerjave Borštnerjeve "analize" in teksta vojaškega dokumenta iskali knjigo *Sedem let pozneje*, lahko vzamejo v roke tudi *Premike* (na straneh 321–323 je objavljen ta dokument), ali pa ta opravek zaupajo meni, saj sem bil končno načelnik operativno-učnega oddelka 9. armade, kjer smo ta dokument tudi pripravljali! Torej:

1. V dokumentu sploh **niso omenjeni tanki niti oklepna četa**, ki bi jo bilo treba premestiti v Ljubljano! To je navadna raca, da ne uporabim težje besede. V 3. točki je edino predvideno, da bi dolžnosti stalne enote vojaške policije v Ljubljani prevzela "mtč iz

14. ppp, 14. pmtd« – ta **motorizirana** (ne pa tankovska) četa pa je že bila v Ljubljani!
2. V isti točki sta bila za podobne naloge v Mariboru in Postojni predvidena po **en pehotni vod**! Verjetno je vsakemu rezervistu jasno, da to ne moreta biti "dve večji enoti vojaške policije", še manj pa, da bi pehotni vod lahko razvijal vojaško-preiskovalni zapor! Strah ima pač velike oči!
 3. Sploh nikjer ne piše, da bi bilo treba vse **signalne naprave** vrniti v že naštetata mesta. Piše samo, da naj obmejne enote **vrnejo** tiste signalne naprave, ki iz tehničnih in taktičnih razlogov **niso ustrezne** za uporabo na meji! Šlo je namreč za **geosonde**, ki pač ne ločijo korakov ilegalca in srne. Slabovidnost našega praporščaka ali kaj?
 4. V dokumentu ni nikjer govora o kakršnemkoli **hitrem usposabljanju**, še manj pa o **nameščanju ljudi** okrog vojašnic, in to celo v notranjosti dežele! Fant si očitno izmišlja določene stvari, to pa je že nevaren simptom, kajne?
 5. Tudi tisto o **ustanovitvi dežurnih skupin ne bo držalo**, saj so že obstajale, kar bi naš vsevedni praporščak že moral vedeti! Res je samo to, da so poročila iz Rsnz nosili miličniki! Seveda, zaradi srak!

Torej, ker v dokumentu *ni dobesedno nikjer govora o tankih, oklepni četi in posebnih enotah vojaške policije*, če signalnih naprav sploh ne omenjam, potem je tudi brez razloga trditi, da gre za dokument, ki določa represivne ukrepe in mere, *še manj pa, da je bil nevaren za slovenski narod!*

Resnica o vojaškem dokumentu strogo zaupno št. 5044-3 - zdaj lahko že to povemo - je naslednja:

Ob koncu leta 1987 je Generalštab oboroženih sil SFRJ ocenil, da je formiranje in stalna krepitev "pripravljenih sil" v naši neposredni soseščini nujen razlog za povečano bojno pripravljenost! Zato so tudi osnovne poante povelja določene v 1. in 2.t., namreč, da se morajo vse enote v rangu bataljon – divizion usposobiti (in preveriti!) za pomoč našim "pripravljenim silam". Enako je veljalo za protioklepne odrede v Kozini, Sežani in Murski Soboti. To je praktično pomenilo, da vse enote usposobimo kot "gotove sile", ker smo se le tako v 9. armadi mogli uspešno zoperstaviti ekvivalentu "gotovih sil" v zahodni

ali vzhodni varianti vojaške agresije! Prav zaradi teh dveh točk dokument **ni mogel biti objavljen**, je pa poveljnik 9. armade z njim seznanil predsednika Stanovnika, ki ni nikoli izjavil, da je omenjeni dokument protislovensko naravnani! To je bila le bolna fikcija bivšega praporščaka Borštnerja. ***Zdaj se lahko vsak dobronamerni državljan sam prepriča, kdo že sedem let zavaja slovensko javnost!***

Še nekaj je čudno pri našem praporščaku! Na eni strani se hvali, kako je "dostavljal" vojaške dokumente Mladini in Novi reviji, kazal pa tudi materi, na drugi strani pa odločno negira, da bi izdajal šifro, kakor tudi, da je kot šifrant moral biti tudi sodelavec varnostne službe JLA! Jaz sicer ne bom nikoli razkrival nobenega sodelavca (dokumenti so v Beogradu), ne morem pa mimo Borštnerjeve manire, da si izmišlja sodelavce varnostne službe JLA! Zato javno in z vso odgovornostjo trdim, da Robert Botteri, urednik Mladine, ni bil nikoli sodelavec Varnostne službe JLA, ker tajnih in vrhunskih sodelavcev nismo izbirali med družinskimi člani vojaških oseb, posebno pa ne, če je bil oče na generalskem položaju! Še manj pa smo sodelavce "posojali" drugim službam!

Mimogrede naj omenim, da je bila za skupino delegatov tedanje republiške skupščine (1988) ***najbolj sporna 5. točka vojaškega povelja***, ki je določala, da operativni centri vodijo **situacijski dosje**, posebej še, da je treba napisati ***"politično-varnostno oceno"*** za cono odgovornosti oz. svojo enoto, kakor tudi določilo *druge alineje* te točke, da je pri tem potrebno organizirati sodelovanje z organi varnosti in subjekti samozaščite! Ko sem nato javno zapisal, da smo v poveljstvu 9. armade takšne **ocene pisali na podlagi dostavljenih ocen Rslo, Rsnz in drugih struktur**, smo samo dokazali, da si nismo *ničesar izmišljali* ali izsiljevali, temveč le disciplinirano sodelovali, česar se nekateri danes sramujejo!

Zgodovina se piše na podlagi dokumentov. Za objektivno oceno procesa proti četverici bo treba dobiti dokumente iz Beograda in tujine (!). Zgodovinarje (posebej Martina Ivaniča) pa bi posebej opozoril na zanimive zapisnike s srečanj delegacije JLA in vodstva Slovenije (zadnje Kadrijević – Stanovnik), ki so v arhivu nekdanjega Predsedstva Slovenije. Razne analitike varnostnih služb, predvsem upokojene, pa tudi nekatere raziskovalne novinarje, ki pišejo o varnostni službi 9. armade izmišljene štorije, misleč, da dokumentov iz Beograda ne bomo nikoli videli, bi želel opozoriti na precej grdo "navado"

Slovencev, da radi zbirajo in hranijo razne dokumente, predvsem, ko gre za njihovo kožo!

Tako sem tudi jaz za svoj osebni arhiv naredil kopijo vsakega dokumenta, ki se je v kakršnemkoli pogledu (napredovanje, pohvale, pritožbe in podobno) nanašal name. Torej sem naredil tudi kopijo *prvega poročila* varnostnega oddelka 9. armade o najdbi vojaškega dokumenta, ker ta dokument omenja tudi mene kot "okradeno stranko"! Kopijo sem zaradi previdnosti deponiral pri svojem advokatu, razmišljam pa tudi, da bi jo predal Inštitutu za novejšo zgodovino. Začetni in še drugi del tega dokumenta objavljam ob tem zapisu in kot dokaz, da JLA v procesu proti četverici ***ni ničesar načrtovala, še manj pa montirala! Naredila je samo usodno napako, da je kljub opozorilom nasedla vsiljenemu procesu!***

Potem se je začelo. Pripadniki JLA smo postali dežurni krivci za vse probleme, od kontrarevolucije do mejno-carinskega spopada, celo za poboje domobrancev! Pravi krivci – nesposobni politiki (v Predsedstvu SFRJ) in partijski funkcionarji (po republikah) pa so se ob pomoči medijev in raznih botrov spet postavili v vrsto. Upam, da se bodo še našli dokumenti in da bodo neobremenjeni zgodovinarji začeli razkrivati manipulacije s preteklimi dogodki, pa tudi z delom naše zgodovine.

Nekrivdo JLA ob procesu četverici, pa tudi zavajanje javnosti glede vsebine vojaškega dokumenta smo ***končno dokazali!***«

No, kljub temu pa tudi pedantni raziskovalci po 25 letih kaj radi spregledajo dejstva, ki niso v kontekstu njihove generalne usmeritve!

Le kaj nam bodo rekli zanamci, da so mnogi celo četrletje slavili napačnega narodnega junaka?